శ్రీ చెలకనా కల్పము

SL.No. 829

ఓం.

శ్రీచేతనాకల్పము

(ప్రణవవేదసమాజము)

అను

శశ్వాశ్రివ, స్వచ్ఛ్రీచేతనాకల్ప, శాస్వాద్రమద
ప్రణవవేదతత్వజ్ఞానసమాజమ్.

విశ్వామిత్రసంహిత 2 వ అధ్యాయమునందు ‘మూ
ఖాదూర్ధ్వాత్తుసంజాతం ప్రణవో వేదసంజ్ఞికః’ అని
యుండుటచే ప్రణవవేదమున్నట్లు తెలియుచున్నది.

ఇది

ప్రణవవేదావలంబుల కత్యంతోపయోగంబుగ
విధీష్ణాన్యాసము
స్వంధనమహేష్ణగారిచే నాంధ్రీకరింపఁబడి
చంద్రాభట్ల రామబ్రహ్మానందసద్మయాభీష్ణచే
ప్రచురింపఁబడియె.

మొదటి కూర్పు—1,000 ప్రతులు.

కాకినాడ: Kaki

స్కేప్ అండు కో., ముద్రాక్షర శాలలో
ముద్రింపఁబడియె.

1912.

శ్రీకృష్ణ నిర్మితమయిన

విధిష్ఠాన్యాసము

అను ఋషిమహాక్షేత్రము యొక్క ఆధారము.

—:(o):—

1 మానవుల నివాసమున్న మహీమండలము చుట్టును ఉండియున్న సముద్ర నక్షత్ర బుధ గురు శుక్ర శనిమండల ములను నక్షత్రమండలములను సృష్టించినవాడు.

2 ఈ సృష్టి వికృతి ప్రకృతి అని రెండుభాగములుగా నున్నది. సముద్ర బుధ గురు శుక్ర శనిమండల ములకు వికృతి అనియు భూ మండలములకు ప్ర కృతి అనియు ఋషిమతాభిప్రాయము.

3 వికృతిలోనివారికి దేవతలనియు ప్రకృతిలోనివారికి మానవులనియు (మానవులనగా ప్రకృతిశరీరులు) సిద్ధాంతము. ఈ దేవతలు ఆరుజాతులుగా (1 అనిమిష. 2 అనూఘన. 3 వి ద్యాధర. 4 విభాగ. 5 కింపురుష. 6 యక్షగంధర్వులు.) స్ప ష్టింపబడిరి. ఈ దేవతలకు దిగులు రోగము స్వేదము మరణము లేదు. దేవతారూపములు ప్రకృతిశరీరములు కాని తేజశ్శరీర ములగుటచేత వీరికి స్థూలశరీరులగు దానవ మానవులవలన యె ట్టి భయమును లేదని సిద్ధాంతము.

4 పైనుదహరించిన దేవతులలో యుగంధరు లనెడివారు అయిదుకోట్ల యేబదిలక్షలసంఖ్యాయైశుక్రిమండలములో నుం గురు. వీరికి మాత్రము సంతుగలదనియు తత్సంతానమే వైసిగులనియు ఈవైనవులు ఇహమందు పృథుకీములతో పుట్టుచుందురనియు ప్రమాణము.

5 విష్ణుకుమారుడగు బ్రహ్మ తననేత్రకోటులచే అసంఖ్యేయము లుగా సృజించిన జీవరాసులకు గానలనంబడును. ఈగానలు ఇహముందు పృథుకీములతో బుట్టుచుందురు. గానలనిమిత్తము బ్రహ్మ వానకాన్నయమును వైనవులనిమిత్తము (సుమనుడు. పరబ్రహ్మ) పదఘాన్నయమును సృజించియిచ్చినట్టుల ప్రమాణము. వానకాన్నయమనగా ఋగ్ యజు స్సామ వేదములని మునులయభిప్రాయము.

6 సగుణనిర్గుణములుగాని సంవిశేషులు గలిగిన సగుణాఖ్యుడు సుమన సునామకులలో సుమునియందు శాఖ్యమును, పైనుదహరించిన (ఆరుశాఖలగు) దేవతులుముప్పదిమూడుకోట్లును గలిగిరి. శాఖ్యమనగా యెనుబదిరెండులక్షల న్యాసములు గల ముముక్షుభాషతోనున్న వేదము. దీనికే పదఘాన్నయమునియు చేతనాకల్పమనియు ప్రతీతి.

7 శాఖ్యమును రెండుభాగములుచేసి దేవతులలో అనమిష అనూధన విద్యాధర విభాను కింపురుషలోకభాగమును గ్రహించిరి. దీనికే శివశాంతకల్పమనంబడును. యుగంధర దేవతులు గ్రహించినభాగమునకు చేతనాకల్పమనంబడును. ఈ చేతనాకల్పమును విష్ణావతారుడగు ఆర్యుడు భూమండలమునకు దెచ్చి సాంప్రిహెంశమునందు, స్థాపించెను.

8 సునాపతీదేవివలన అనంతుడు విళిందుడు (శివుడు) గజేశుడు (వినాయకుడు) రక్షకుడు (విష్ణు) శ్రీలంతుడు (బ్రహ్మ) విందుడు స్వామినుడు (విష్వక్సేనుడు) అనెడిఏడుగురు పుత్రులుపుట్టిరి. వీరిలో అనంతుడు చంద్ర కుజ బుధ గురు శుక్ర శనిమొదలగుగ్రహములను, కల్పించెను. శివుడు పరిశేషములను చంద్రకుజులనెడి దేవతలను, వినాయకుడు తారామండలమును జ్యేష్ఠకాదేవిని, విష్ణువు బ్రహ్మనాగ సూర్యులనెడిదేవతలను, శ్రీలంతుడు ఇంద్ర యమ బృహస్పతులను, బ్రహ్మావిందుడు దానవశనైశ్చర శుక్రులను, విష్వక్సేనుడు నారద తుంబుర నిర్ఋతులను, సృజించెను. జ్యేష్ఠకవలన లక్ష్మి మహాలక్ష్మి ఉమా సరస్వతి సావిత్రి పద్మావతి స్మృతి యను దేవతాస్త్రీలును కలిగిరి.

9 కర్మ అనాది యనంబడును. కేంద్రము ఐంద్రము నరము అనికర్మమూడువిధములు. కేంద్రమును శివశాంతికల్ప దేవతలును ఐంద్రమును యుగంధర దేవతలును, అవతారులును, గాని నైనర జీవులు కేవలకర్మమునుగ్రహించిరి. ఈ కేవల కర్మసూత్రము సుపథ్యమ్ ఉపథ్యమ్ కూర్చ్యమ్ ప్రాకృకవ్యమ్ సుప్రకుసాభ్యాసమ్ సుప్రకుసాగ్రమ్ అని ఆరువిధములయివున్నది. ఇందు జైనరులు సుప్రకుసాగ్ర కర్మచేతను, గానిలు మిగత అయిదు విధముల కర్మలచేతను, భూమున స్వాలశకీటములలో బుట్టుచుందురు.

10 సుపథ్య కర్మముగల గానిజీవి సదా భూమున కీటకతనువులయందు పుట్టుచుండునుగాని పక్షి మృగ మానవ జన్మలాభమికిగలుగదు. ఉదథ్య కర్మమువల్లన ఇహామేప్పడియున్న

గానజీవికి పక్షి జన్మలె గాని కీటక మృగ మానవ జన్మలు తొ. ట స్తించవు. కూర్చ్వ్యకర్మవలన గానజీవి ఇహమున మృగజన్మ నెత్తుచుండుటయే గాని కీటక పక్షి నర జన్మలు లేవు. సార్థక స్యకర్మములవలన గానజీవి సదా మనుష్యమందు నరజన్మములలో బుట్టుచుండుటయే గాని కీటక పక్షి మృగ జన్మములుగలుగ వు. (సార్థకవ్యామువలన, గలిగిన మానవులకు దానవులనంబడు ను) సుప్రవుకుసాధ్యవకర్మవలన ఇహమున జనితమగు గానజీవి కీటక పక్షి మృగ మానవ జన్మలలో, తిరుగుచుండును. బ్రి హ్మవలన అవిద్యనుంచి కలిగిన గానలలో కొందరు ఉపస్య ము, మరికొందరు సుప్రవవ్యము, కొంతమంది కూర్చ్వ్యము, కొందరు సార్థకవ్యము, మిగతవారు సుప్రవుకు సాధ్యవము గ్ర హించి, నూరవ మహాయుగమువరకు వారు వారు గ్రహించి న కర్మమున నేర్పడిన తనువులలో బుట్టుచు గిట్టుచు తుదకు గగమందు మాయలోగతియుదురని ఋషిమతాభిప్రాయము. (గగమనగా నూరవమహాయుగాంతమున గలుగుప్రళయము.)

11 వైనరులు-వీరు సుప్రవుకుసాగ్రికర్మమువలన ఇహమున బుట్టుచుందురు. వీరు కీటక పక్షి మృగ మానవ దేవ జన్మలు క్రమముగా నెత్తి స్వాంతమున ఈశ్వరునియం దైక్యమగుదు రు. ఈవైనరులు అయిదు నరజన్మలు యెత్తుదురు, అందు 4, 5, నరజన్మలలో వైనరులకు శ్రీచేత నాకల్పమును పవధాన్నయ ము ప్రాప్తించును. జీవన్ముక్తు డగును. దేవ ఋషి పక్షౌనమగును. మరియువిశిష్ణమనంబడును. ఈవిశిష్ణకు ఇక ముందు ఇహజన్మ లులేవు. విధిష్ణ క్రమముగా రజేష్ణ, శ్రవిష్ణ, ప్రాంచేష్ణ సచ ర్వాభీష్ణ అభీష్ణ ఈఆవరణలు దాటి మహేష్ణగా యేర్పడె నేని

వేలసంఖ్యల వర్షములకు మరణములేక అణిమాదిసిద్ధులతో ము
షులై ఉందురు.

12 అభీష్టద్రవ్యములోపుగాపీప్సితస్మృతినొందనేని అదనికిమరి
భూమిలోపునస్త్రకేక కేకయులను చేరిట చంద్రలోకమందు
నాలుకాలముండి విపర్యాంజననామమున అంగారకమండలమున
బహుకాలము నశించిన తదుపరి గురుమండలమున త్సాన్వం క్షే
యులై చిరకాలముండి ఈశ్వరునిలో అయిక్యమగుదురు.

13 భూమండలమున కీటక పక్షి మృగ మానవులును స్థా
వరములునుగలవు. అవి దాచక సంబంధమై యున్నవి. సూ
ర్యమండలమున అగ్నిమేఘములును, కరిగి నదులుగా ప్రవ
హించు లోహములును, నరకమునుగలవు. ఈనరకమునను ప్ర
తినరజన్మయొక్క అంతమున గాపజీవులును ద్వియుపగుమ్సో
పాసనాపూర్వమందలి మానవజన్మలంతమున పైనరులును ప
చ్చుచుండుగు. సంశాస్త్రమమైన పిపప జీవికి యమలోకము
పునర్జన్మలేదని ఋషిమతాభిప్రాయము. చంద్రమండలము
నందు గిరులు సముద్రములు యెడారులు కేకయదేవతులుగ
లరు. ఈకేకయులు రెక్కలుగల మానవులు. వీరికి నరులవలె
రోగము భయము వైరము మరణములేదు. వీరు వాయువు
ను వెన్నెలను భక్షింతురు. కొంతకాలమునకు వీరికి గలరెక్క
లునశించును. అప్పుడువారు వ్యంజనులను చేరిట సుజమండలని
వాసులగుదురు. బుధమండలమునందు స్వర్గలోకము గలదు.
వైకుంఠమే గురుమండలము. ఇందుత్సాన్వంక్షేయదేవతులుం
దురు. నక్షత్రమండలములందు అనీమిష అనూభవ విద్యాధర
విభావ కింపురుష దేవతులుందురు.

14 చేతనాకల్పము—ఇది వైనరమానవుల అనుష్ఠానమని చెప్పియుంటిమి. భూమియందొకప్పుడు గావసృష్టి సంపూర్ణముగానుండును. అప్పుడు చేతనాకల్పము అయిదై వానకీమ్మభివృద్ధియగును. మరియొకప్పుడు సాకేతములో వైనరసృష్టిగలుగును. అప్పుడు పవధాన్నయపద్ధతి బలముగానుండును. ఇంకొకప్పుడు గావ వైనర సృష్టిగలుగును. అట్టియెడ వానకాన్నయ పవధాన్నయములు రెండును సాకేతమందు జనులాచరింతురు.

15 చెందిరికాక్షేత్రింబున ఋషులువశించుచు సాకేతమున బుట్టియున్న వైనరులకు తగుసమయము గలిగినంత తమశిష్యప్రశిష్యులద్వారా పవధాన్నయ బోధజరిగించి రక్షించుచుందురు. 28 వ. మహాయుగముయొక్క ద్వాపరములో 8, 63, 894 మొదలు కలియుగతాబ్ది 1200 సంవత్సరముల వరకు ధరణీతలమందు ప్రజలెల్లరు పవధాన్నయానుష్ఠానులై యుండిరనియు, తదుపరి కలియుగం 3000 అబ్దములవరకు చేతనాకల్పము సాకేతములో క్షీణదశకు వచ్చెననియును. కలి 3000 మొదలు 5000 వరకు పవధాన్నయమయుదై వానకవిస్సలాక్రమించెననియు, ఇకముందు కలిలోకృతయుగముగుటచేత శ్రీచేతనాకల్పముభివృద్ధియగుననియు భోగసృష్టిగఱ జ్ఞానులుచెప్పుచుండిరి.

16 వానకాన్నయమ్—భగవంతునికి ఆయుధ వాహనములు గలవనియును, భగవంతుడు జార చోర హింసాకృతములు చేసితిట్లుబడుననియు, జంతువులను బలిగాచంపుట భగవంతునికి సంతోషమనియును, దేవతులకు రోగము శత్రు

...ధ యము సమరము స్త్రీసంభోగము సురాపానము యిత్యా ... గలవనియును, వానకమతగ్రంథములు చెప్పుచున్నవి. ఈ విషయములు గోవలకు పరమానందముగను వాస్తవముగను ఉండున్నవి.

17 చేతనాకల్పమ్—సర్వశక్తుడు సర్వమయుడు అగు ఈశ్వరునికి ఆయుధవాహనములనవసరములనియు, సర్వత్రనిండి యున్న సద్రుడు వాహనారూఢుడై యెక్కడికేగునవనియు, వాక్సిద్ధిగల దేవుడు తనవాక్కు ఆయుధముకన్నతిశయముగా నుండ ఈఆయుధములతో యేమిచేయుననియు, జంతువులను బలివేయుట ఈశ్వరునకయిష్టమనియు, దేవతులకు దానవులు అపకారము చేయజాలరనియు, దేవతులకు రోగము భయము దేహత్యాగము లేదనియును, జార చోర హింసాన్ృతములు హేతులు జరిగించరనియును, చేతనాకల్పముచెప్పుచున్నది.

అవతారములు—లగ్నశివులనుంచి బయలు వెడలిన కళలు భూతలమున కింపురుషదీక్షలోగల దంపతులలో మహాసాధ్వియందు ప్రవేశించి వికారశరీరముతో (మావి పాచి శోణితము నాభిలత మొదలగు హేయములు) లేక జనించుదురు. జననముతోడనే మాట్లాడుట దంతశుద్ధి గలదు; వీరిదివ్యకర్మ. వీరికి మరణములేదు. వీరు యోనీముఖమునజనించి ధరణిలో కొంతకాలము వశించి తదుపరి క్రమముగా చంద్రాదిమండలములకు వెడలుదురు. ఈఅవతారులు జంతువులను (దానవులను) వధించరు. వీరు జార చోర అనృతజీవవధలు జరగించరు. రోగము దుఃఖము మరణము వీరికిలేదు.

గొప్ప గొప్ప మహిమలు జూపి దుష్టులను శిష్టులను చేసి శ్రీ. చేతనాకల్పమును అభివృద్ధిచేయుదురు.

18 చేతనాకల్పములో ప్రవేశించిన శిష్యులకు ఆయుః స్మృతి ఆరోగ్యశుద్ధి శరీరశుద్ధి పునర్జన్మరాహిత్యము [illegible] స్థితిములులేని వాస్తవగ్రంథములు లభించును.

స్వాతంత్ర్యములు — ఆదికాలమున సాంప్రదాయమునందు జైనరులును సాకేతమున గానలును నరజన్మలెత్తిరి.

కొంతకాలమునకు ఈగానజైనర మానవులకు సమరకారణంబై, దానిమిత్తము పానకులు (జైనరులు) రెండుశాఖలై (పానక పానిక) పానకులు పనధనుప్రిక్షమందుండిరి. పానికులు హరిద్వారముసమీపమున వేద్మాతలను (గానవరులను) యెదిరించిరి. వేద్మాతులు కొందరు పానికులను శరణుజొచ్చినందున వారిని వైశ్యానదీ తీరమునందుంచిరి. అక్కారణమున వైశ్యులయిరి. మిగత వేద్మాతులు సమరమును విడిచి పలుదేసలకు పారిపోయి అందువశించుచు [illegible]లనెడి పేరిట యేబదిఆరుశాఖలవారుగా వ్యవహరించిరి. పనధనుప్రిక్షమందలి పానకులలో కొందరు సాకేతమున వశించునప్పుడు బ్రాహ్మణులను చేసుగలిగెను. బ్రాహ్మణులు అక్కాలమున పానకవిద్యలను దక్షిణసాకేతములో స్థాపనచేసినటుల ఇంతనాన్యాసములవలన తెలియుచున్నది.

గానలకును 1, 2, 3, నరజన్మలో వున్న జైనరులకును పనధాన్యయము ప్రాప్తించనందున వారికి బుగ్వేదాది నవనకానుష్టానములనుపదేశము చేయుదురు. ఇందువలన ఈచేతనాకల్పము రెండుశాఖలై శిష్యులయొక్క స్థితిననుసరించి

ఋగ్వేదాదులను శాస్త్రమును తెలుపుచుండును. శ్రీచేతనా కల్పమువారు ఋగ్వేదాది వానకాన్నయ గ్రంథములు నను ఋష్యమండపగ్రంథమాధ్యక్షులు విడుమునకు నర్థ్యమునైపు. దిం దానిన్యాసమందు నేను గతజన్మలలో వానకాన్నయమందు పరిపూర్ణుడనగుటచే ఈజన్మమందు పునఃధాన్నయము నభ్యసించునటుల ఆశీర్వదించమని గర్భమందున్న శిశువు బ్రహ్మను ప్రార్థించుచున్నటుల తెలియుచున్నది. గానవైనరులకు జరిగిన సమరాంతమున ఆర్యులలో కొందరు సాకేతమునకువచ్చి అందుగల గానలకు వానకాన్నయమును వ్యాపకము చేసినటుల స్పష్టమగుచున్నది. పృథు జయచంద్రుల సమరాంతమున నతజ్ఞత సాకేతమునకు వచ్చి వానకాన్నయమును వ్యాపకము చేసినటుల సూత్రానతీకల్పమువలన తెలియుచున్నది. శ్రీచేతనాకల్పమును వానకాన్నయమును కాలానుగుణ్యముగా వ్యాపకము చేయుటకు పథులు (మహాత్ములు) సాంప్రదాయికంశవాసులైయుండిరి. కలియుగతాబ్ధ 4940 మొదలు 5118 వరకు సాకేతమున గానవైనర సృష్టిసమముగా జరుగుచున్నది. గనుక నతజ్ఞతపంపున వైనరులవిషయమై పవధాన్నయము వ్యాపకమగుచున్నది.

19 ఈచేతనాకల్పములో (ఋష్యాశ్రీదు సభలో) చాతుర్వర్ణ్యముల వారును ప్రవేశించవచ్చును. మాంసభక్షణలేని వర్ణములవారు ముముక్షు భాషలోని న్యాసమంత్రములను అనుష్ఠానము చేయవచ్చును. తదితరులనిమిత్తము భూషుగనిర్మితములయిన సంస్కృత మంత్రములు ఉపయోగించుచున్నది.

గానమానవుల నిమిత్తము శిష్టస్థానుడగు. బ్రహ్మసృజిం- చిన ఋగ్వేదాదులకన్న మనువునియందు గలిగిన ప్రధాన్న యాన్యాసములు మృదుత్వములును సకారణములును సంధన ములును సప్రాంతములును అయి అనుష్ఠానమునకు మిక్కిలి తేలికగలిగి అసమానఫలితము నిచ్చుచున్నవి. ఋషిమతము లేని దేవతాచరిత్రలు వానకగ్రంథములవలె వికారములు గానుండవు.

20 అభిన్న ఉపదేశముచేసిన న్యాసములు విడువక అను ష్ఠించుచుండుటయే నుతాంసకు విధ్యక్షిలిచ్చు మంత్రిదక్షిణ యనంబడును. ఉపదేశాది అస్తమయ పర్యంతము మంత్రి త్యాగము లేకుండపతీక్షించు విధ్యక్షను మాను నాకజన్మ (స్థూలశరీరము) లేక దేవత్వము నిశ్చయముగాపొందునని గురువాక్యము శాస్త్రస్పష్టము ప్రత్యక్షప్రమాణము. ఎనుబ ది రెండులక్షల న్యాసములలో అక్షరకు యేదో ఒక న్యాస మును అనుష్ఠానముచేసినను విభిన్న (భక్తుడు) ముక్తుడగునని సిద్ధాంతము.

21 మార్జాల కిశోరన్యాయము (పిల్లి తనపిల్లలను యే డిండ్ల బెట్టును)—యీసామెత సుప్రసిద్ధము. పిల్లి అనగా గు రువు. పిల్లిపిల్లలు శిష్యులు. యేడిండ్లు సప్తాంగాలు. శిష్యపా పం గురోరపి. శిష్యులుచేయు పాపము గురువును పతీక్షించు ను. శిష్యులయొక్క ధనములు గురువు గ్రహించి దానిని నాశముచేసి శిష్యులను పవిత్రులను చేయును. శిష్యుడు శో ధించనియెడల గురువునకుజన్మగలుగును. కావున శిష్యుని తరిం పుచేయు బాధ్యత గురువుదైయున్నది. గురువనే పిల్లి శిష్య

లనే పిల్లికూనలను నోటిని కరచుకొని కీటక పక్షి మృగ మానవ దానవ దేవజన్మలనే యిండ్లుదాటి మోక్షములో ప్రవేశించుమన్నదని అర్థము. శిష్యుడు గురువును దూషించరాదు. (గ్రాహ్యారాశునతె నజ్రము మిడిశిపవేగు.) గురువులగు అభీష్టులు తెలిసినవారిని వెలవెటించరు. అభీష్ట సదా తన శిష్యబృందమును న్యాసభారమును లోచూపున చూచుచుండును. గుర్వనైయున్న అభీష్ట గురువువలె పైకిగనిపించదు. త్రికోణాధిక పదవ సూత్రోక్తులు అభీష్టకు తరుచు కనబడుచు గమ స్యులవిషయము చెప్పుచుండురు.

22 మర్కట కిశోరన్యాయము (వానరమును కిశోరము పట్టుకొనిన విధము)—విశిష్ట అభీష్టను, అభీష్టచేసిన ఉపదేశమును, త్యజించక ఆచరించు పక్షమున దృఢముగా తరించును. విడిచిపెట్టిన యెడల తరించక కీటకజన్మలు పొందును.

తమ తరుణోపాయార్థము తామే పాటుపడవలెనను భయమిా బుద్ధికల్పమందులేదు. విశిష్టుల తరుణోపాయముకై విశిష్టులు అభీష్టమహేష్ట పదములును పాటుబడుచుండురు. విశిష్టయొక్క ముక్తినిమిత్తము అభీష్ట పదములు సంపూర్ణ సహాయులగుచుండురు. (కేంద్రముతో గూడిన సంపత్ క్షేమ సాధన మిత్రతారలందు నూతనమగు నక్షత్ర ఉపన్యాస తిలక ధారణలు ధరించవలెను. పైనవుదహరించిన కేంద్రతారలతో గూడిన సంపూర్ణగ్రహణమునందు ధ్యాన్యాయమునకు న్యాసములు జపించుటచేత శుద్ధియగును. అసంపూర్ణగ్రహణములో సిద్ధికావు. రంధ్రము తారాబలహీనము అయినయెడల అర్హణములు గానేరవు)

ఉపస్థానము— [illegible] సిద్ధికి కారణము. శ్లో॥ ఉపస్థా
వాన్హి స్వర్గప సార్గః వాం। మరియాం యూ శ్రేష్ఠ
వాం। కేంపస్రం నిందరం ఖినవాం, గ్రనత్వాన్న్యయకాం॥ ప ప
స్యాంపదస్యః అనగా వుపస్థాని ధారణగలవిద్వాంసు ఆయుర్వృద్ధి
ఆనందము, ఆరోగ్యము, శరీరశుద్ధి, శుభము, దేవత్వము విధా
యకముగాగలుగునని అర్థము.

స్థలితమ్— "ప" అనేమయుష్మాద్భుతమును బ్రహ్మసూత్రము
న ధరించుట పుణ్యప్రదము. వుపవాసములవలన యేయే ఫలిత
ము గలదని మారుతీమతస్థులయభిప్రాయము అంతకు పదిగు
ణోత్తమఫలము స్థలితధారణవలన గలుగును. స్థలితధారణగల వాని
కి ఉపవాసములనావసరము. శ్రీవరశన ఇది మంత్రసూత్రము
నిత్యాత్మీయాత్రాఫలితమని చ్చును. వేదకాలము పసుపువస్త్ర
ధారణయిది దేవతాప్రీతి. మోక్షదాయకమగు ఓంకారమందు
గల అకార ఉకార మకారములు జీవేశ్వరైక్యమును గుర్తించు
చున్నవి. అకారమీశ్వరపరమై మకారము జీవపరమై ఉకార
మైక్యమునుచున్నది. మకారోపస్థానముగలమత్స్యాని ఉకారచ
క్రముగలగురువు అకారస్వరూపిఅగు ఈశ్వరునిలో ఐక్యము
చేయును. యేనూరుసంఖ్య ఋషులలో అష్టోత్తరశతప్రధాన
ములుగల సూత్రావళి మంటపమున అభీష్టానిపవీక్షించి ఉకార
యంత్రమునిచ్చి సాకేతమునకు వ్యాపకార్థముంచినారు. ఆ
ఉకారయంత్రముతో అభీష్ట పాశాన్నక్రమతమున సుధీరునితో
పద్ధులతో రమత్స్యులవియమై పరిసంగించుచుండును. (ఊ॥
ఉకారయంత్రమును సంచలనముచేసినదినమున అభీష్ట ఇతరు,
లను నమస్కరించరాదు. ఇతరులతనికి నమస్కరించిన విశేష,
ఫలముగలుగును.

కా॥ న్యాసమ్ మాతాపితిమ్ ఖ్యాధికమ్ । మరీమ్
చదామ్ పుష్టిమ్ పంధిమో। ఉపస్లవమ్ దరిసే విఘ్నేషనాం।
సేశకాభ్యాం ధూర్జయంత్యాం సజ్జాయతే సుధాం । కేం
పరి పితుర్లక్ష్మీ ఘ్యాన కారణాం । సుజాం గరివత్వంశ్వ
గో॥

అనగా హస్తమునను ముముక్షాత్కషమును ధరించిన విఘ్నేశ్వరు రక్షించుటకు న్యాసములు, మాతాపితృదేవి, ఖ్యాధికా దేవి, అభీష్ట, ఎనుబదిరెండు వేలమంది మునులు ఏర్పడియుండిరి. నీవు బాగుపడితివి. ఇవి మొదలు శుభము, జ్ఞానము, ఆయుర్వృద్ధి, ఉత్తమైశ్వర్యము గలవాడవయి స్వాంతమున ముక్తుడవగుదువు. ఇక పునర్జన్మ లేదు. ఈమంత్రముతో ఉపదేశకాలమందు అభీష్ట విఘ్నేశులకు పైనుదహరించిన అక్షరమును ధారణచేయవలెను. ఈ ఉపస్లవమును విఘ్నేశులు సర్వదా ధరించియుండవలెను. ఉపస్లవము పోగూడదు. పోయిన పక్షమున మరల సంశాస్త్రోమముచేసి నూతనఉపస్లవమును ధరించవలెను. ఉపస్లవము లేకుండ 28 రోజులుండవచ్చును. ఈ లోగా పోయిన ఉపస్లవము దొరికినయెడల దానిని ధరించవచ్చును. మరల సంశాస్త్రోమము చేయనక్కరలేదు.

23 అభీష్టవలన న్యాసోపదేశమైన విఘ్నేశునకు ఇక పునర్జన్మ లేదని సిద్ధాంతము. ఈవిషయములో విచారణ అనవసరము. శిష్యులయొక్క గుణము, విద్యాతిశయము చక్కగా యోచించి పవధమాతాపితుల అనుమతిని పొందువరకు అభీష్టరమత్యులకు న్యాసపరిభావంబులను (మహిమలు) చూపుటకును నేర్పుటకును సాంపరిహ్మాంశమునకు పంపుటకును అంగీకరించదు. (ఆర్యావర్తనము, చంద్రిక, కారణగురుసగరము,

పక్షధృక్షము, దరాధరము, బ్రహ్మఋషి దేశము, అనేడి న
ిణామములు సాంప్రదాయమునకు గలవు.) కైలాసపర్వత ప్రాంతమండలి ముక్తినాథమునకు స్వాంప్రదాయ మనంబడును. రాజయోగవిన్యాసములును, శరీరవిజ్ఞానవిన్యాసములును, కంఠప్రాయ మగువరకు సూక్ష్మక్రియం (చక్రసంచలనము) సూక్ష్మశరీరం, పొందలగునవి జరిగించు శక్తి విద్యార్థులకు గలుగదు.

24 చేతనాకల్పమ్ (చేతనా + కల్పమ్) చేతనా = పైన జీవుని యొక్క కల్పమ్ = శాస్త్రము. చేతనాకల్పమ్. ఈపదము ముముక్షు భాషలోనిది. (సంస్కృతము గాదు.) ముముక్షు భాష సంస్కృతమునకు దగ్గరగా యుండును గాని ఎంతమాత్రము సంస్కృతముతో సంబంధము లేదు. [illegible], బ్రహ్మజ్ఞానము, దేవనాగరము అని ముముక్షు భాషకు పర్యాయ నామములు గలవు. చేంచ్వా, తత్వా, నాన్య అనుపదముల యొక్క ప్రథమాక్షరములు కలిసి చేతనా అనునది యైనది. చేంచ్వా = తేడాగలది. తత్వా = సమమైనది. నాన్య = ఏకత్వము. చేతనా అనగా, జీవేశ్వరులకుగల భేదము, సమము, ఏకత్వమును బోధించును.

1 చేంచ్వా—జీవుడు ఈశ్వరునకు దాసుడై యుండును.

2 తత్వా—జీవుడు ఈశ్వరునితో సమమ్ముగా నుండును.

3 నాన్య—జీవుడే ఈశ్వరుడు. జీవేశ్వరులకు ఏకత్వము. ఈమూడుమతములు చేతనాకల్పము లోనివి. జీవున్నను స్థూలశరీర మున్నంతకాలము చేంచ్వాభావమును, ఏకశరీరమ్ముండు తత్వాభావమును, తదుపరి నాన్యభావమును కలదని చేతనాకల్పము చెప్పుచున్నది.

25 ఇ, ఈ, ఋ, ఎ, ఐ, ఒ, శ, వ, అ, ఝ, చ, ర, జ, స, ము, న, క్షు, క, హ, యా, ఊ, గ, ఢ, బ, ట, వ, ల, త, అనెడి అష్టవింశతి (28) అక్షరములు మముక్షుభాషకుగలవు. ఈముముక్షుభాషాపదములు ఒకలక్ష ఎనిమిదివేలు. మున్నూటయేబది అక్షరములుగల ఒకవ్యాసము. (పన్నము) ఇట్టి పద్యములు ఏనుబదిరెండులక్షలుగలది శాస్త్రము. (ప్రియావేదము) ఈముముక్షుభాషలో ఒకపదమునకు ఒకటేఅర్థముగాని నానార్థములులేవు.

శ్రీ చేతనాకల్పములో ప్రసిద్ధమైనాయ ప్రపంచమున శాంతేంతనము అనే శ్రీవేదకల్పము (హ్ .) అందను ఉదహరించెను. ప్రదేశముయొక్క పేరు, గోత్రము, ఇంటిపేరు, దేశ నామము, ఆశ్రమము (గృహస్థు, బ్రహ్మచారి) స్త్రీ పురుషభేదము ఈ అంశములు వ్రాసి యివ్వవలెను.

26 ఇట్లు ప్రశ్నకులుపంపిన శాంతేంతనముతో సూక్ష్మముచేయించి అప్పుడు మహేష్టచంద్రికాపీఠములలో శాంతేంతనమిచ్చినవారి గోత్రనామములతో సూక్ష్మలను (ఓంకారయంత్రములను) ప్రతిష్ఠచేసి ప్రతినిత్యము వారిగోత్రనామములతో వాటికి పూజాభిషేకములు జరిగించుచుందురు. అభీష్ట పీఠమందు జరుగు ఈపూజవలన విధిష్టులను పునర్జన్మ గలుగదు. మహేష్టపీఠమందుజరుగు పూజవలన ఆయుర్వృద్ధి, ఆరోగ్యసిద్ధి, ఐశ్వర్యము గలిగి రాగల శుభాశుభములు గూడ తెలియుచుండును. ఇట్లు గోచరమగు ఆగతఫలములను బూర్తివార్తిక మనుపేరిట వారివారికి ముందుగా తెలియపరచి అశుభఫలములు తొలగునటుల శాంతి జరపబడును. చంద్రికా

పీఠమందు జరుగు పూజవలన పరిమోషుము చేత పూర్వజన్మలు, పాపపుణ్యములు తెలుపబడును.

27 రసేంతనము—పై నుదహరించిన పీఠములకు నిత్యపూజనిమిత్తము వారమునకు అర్ధణా చొప్పున (రూ. 0-0-6) విధేష్టులవద్ద వసూలు చేయబడును.

నుతాంసేంతనము—ఇది అభీష్టపీఠమందు ఆశ్వయుజ బహుళ విదియరోజున జరుగు నుతాంపాష్యాయనము నిమిత్తము విధేష్టులవద్ద వసూలు చేయబడును. విధేష్టులు తమయథాశక్తి నుతాంసేంతనమును అభీష్టకు సమర్పింపవచ్చును. నుతాంసేంతనమును ఇచ్చుటకు శక్తిలేనివారు ఇవ్వనక్కరలేదు. రసేంతనముమాత్రము విధిగా ఇవ్వవలసియుండును. ఈరసేంతనదక్షిణ పీఠములకు ఇవ్వలేని విధేష్టులందరు ద్రోహిణీన్యాయకల్పములోని ఘనశ్రియాస్పలగుటచేత చంద్రికతో వీరికి సంబంధము లేక పచర్యాభీష్టయొక్క అధికారములోమాత్రము ముండురు. కొంతకాలము శాంతేంతనమిచ్చి పిదప మానుకొనిన విధేష్టుల యొక్క శాంతసూత్రను అభీష్ట మరియొకరికి పఖలుపర్చవచ్చును.

28 గాజలు యీసమాజములో ప్రవేశించరు. గాజలకు ఈసమాజము విషతుల్యము. చేతనాకల్పనిష్ఠాపనలు వారికి అరుచిరియై తత్కల్పావలంబులను మోఘులుగా దలంతురు. దేవుడు తనదారతో జరిగించిన వైరమును, సంభోగము, అగ్నిహోత్రునకు గలిగిన అజీర్తిబాధయు ఇత్యాది అసంబద్ధములగు విషయములు గల కల్పములు గాజలకు హితవుపుట్టించును.

29 రాజాస్థానప్రతిష్ఠితవ్యాసపరులతో విఘ్నేశ్వరుల ప్రతిష్ఠాపనము అనుష్ఠానము చేయవలెను. ఇట్లు జరిగించ నవకాశము లేనివారు సాయంప్రాతఃకాలములయందు రంగరావ్యాసమును జరిగించవలెను. చైత్రశుద్ధ పాడ్యమి, ఈ శుద్ధ నవమి, వైశాఖశుద్ధ త్రయోదశి, శ్రావణబహుళ అష్టమి, భాద్రపద శుద్ధ చవితి, ఈ చతుర్దశి, ఆశ్వయుజశుద్ధ నవమి, ఈ అమావాస్య, కార్తీక పౌర్ణమి, మకరసంక్రాంతి, మ. శివపర్వములయందు విఘ్నేశ్వరులు అభ్యుదయనములు (వ్రతములు) చేయవలెను. ఇట్లు చేయుటకు శక్తిలేనివారలు యథాశక్తిని క్రియములను సమర్పించి చేయించుట ముఖ్యము. ఒక్క అభ్యుదయనము చేయుటవలన కలుగుఫలము అయిదు కన్యాదానములతో తుల్యమగును. (లాంఛన శివస్తోత్రము — ఇది ప్రతిపౌర్ణమినాటి రాత్రిభాగమందు వెన్నెలలో జరిగించు వ్రతము. దీనిఫలము వాచామగోచరము. ఈవ్రతమువలన ఇహమందు సిరిసంపత్తులును, పరమందు దేవలోకమును ఫలమైయున్నవి. 1, 2, 4, 5, 8, 12 రాసులలో శని యున్నప్పుడు తద్దోషపరిహారార్థ మీవ్రతము చేయవచ్చును.)

30 ప్రతి మకరసంక్రాంతికి విఘ్నేశ్వరులవద్ద వసూలు చేయబడు ధనమంతయుతో శనిరాభ్యుదయనము జరిగించి మంత్రిపాఠికము మామటలో ఏవిఘ్నేశ్వరు ప్రియత్వమునద్యునో ఆవిఘ్నేశ్వరు ఆశీస్సు మహిమలు నేర్పును. చంద్రికా క్షేత్రమునకు పంపును.

31 చేతనాకల్పములో పరిశీలించిన ప్రతివారును సంశాస్త్రమును (జన్మము గలదా లేదా అను సంశయనివృత్తి) అశేశాంతాభ్యుదయనమును విధిగా చేయవలెను. ఇదే ఉపదే

శము. ఈ యుపదేశమందు అవశ్యమైయున్న రెండవల అభిషి క్తసంఘలనాది మహిమలు చూపనచ్చును (విక్రీస్తులు, స మాజమునకు ఇవ్వవలసిన ఇంతనముల్లోను, శ్రీకార్డు మ్యాటలకు వాటిలోను అభిషిక్తతో పబ్బగలాశికరములు అభిషిక్త వారిని స న్వరాన్వయుగ భావించి సాంపరిహాంతమునకు ధామ్నాన్న యానునకు సంబంధముతేమంట చేయును.

32 విక్రీస్తులు గురుము తను [illegible] అభిషి [illegible] అభిషిక్త, [illegible] అభిషిక్త, [illegible] "మ" [illegible] అభిషిక్త [illegible] మును [illegible] ములు [illegible] ముంగురు.

33 సాంకేతిక[illegible] — [illegible] తెరింపజేయు[illegible], అభిషిక్తులు [illegible] ఈసాంకేతికములకు సాన్నానుష్ఠానము, అభిషేకము లేదు. ర సంతన మతాంసెంచినములను ముక్తిదాయకములగు అవశ్య యానములును ఆవశ్యమై యున్నవి. మహిమలు సంపాదించు దలంచు విక్రీస్తులు తాజ్ఞానీనామ్యాసములును, శ్రీకిష్టనీన్యా

పములును (స్మృతంతి పురాణ) అగ్నిపురాణ, లింగపురాణ, స్కాందపురాణ, బ్రహ్మవైవర్తపురాణ, [illegible] పురాణ, మార్కండేయ పురాణ [illegible] ములును [illegible] నవేను.

34 [illegible] అభిషేకము, [illegible] చేయునపుడు [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] చేయునవేను. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] చేసి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ([illegible])

35 ఉపదేశాక్షరము అభి[illegible] [illegible] చేయుటకు వీలుకాని మొదల అభిప్రా అనుసరించి ప్రాచీన సనాధ్యాపకులు ఉపదేశము చేయుదురు. ఇట్లు ఉపదేశ[illegible]

శరముత్త్యులు తమకు అభీష్ట దర్శనమైనప్పుడు అభీష్టోపదేశ-
మును పొందుదురు. అభీష్టచేయు ఉపదేశములో మాత్రము
మహిమలు కనపర్చబడును. ముక్తిప్రాయకుడగు అభీష్టుని శి
ష్ట్యహస్తములతో సమర్త్యులు చూపెట్టుదురు. అభీష్టుని సమ
స్మరించుటవలన కష్టములు తొలగును. పుణ్యసిద్ధి యగును.
అభీష్టుని చూచునప్పుడెల్ల పండ్లు, నైవేద్యములు, వస్త్ర,
దక్షిణ తాంబూలములు వీటిలో వారివారి శక్త్యానుసారము
సమర్పించుట శిష్యధర్మమని సమర్త్యవ్యాసము చెప్పుచున్న
ది. చాలాకాలమునకు అభీష్టుని చూచుట అభీష్టునియొక్క పు
త్రోపాస్యనాదికర్మములు వీటియందు సమర్త్యులు మహాసంతోష
కల్పము లిప్పించియుండును. శిష్యులయొక్క సంపాదనలో
అష్టభాగ మభీష్టునకిచ్చి న్యాయము చేతను, శిష్యులకు ముక్తి
నిచ్చుదు అభీష్ట అగుటచేత శిష్యులు ఏరూపముగ అభీష్టుని
సంతోషపెట్టినను గురుఋణము తీరదని అభిప్రాయము.

శ్లో॥ పాపఘ్నం విఘ్నహరం పుణ్యకరం శోకహరం ద్విపం। అభీ
ష్టానాం సమర్త్యం ప్రియతా మిదం। శిష్యానాం సంపత్సౌఖ్య
సుసిద్ధ్యర్థం॥ అనగా పాపనాశము, పుణ్యము, కాంచనము, దు
స్తులు, వస్త్రము అభీష్టుని శిష్యులిచ్చవలసిన వస్తువులని న్యా
సోక్తి గలదు.

36 న్యాసములుకొన్ని చింతనైనతరువాత సంఘారామము
జరిగించవచ్చును. సంఘారామము నెరవేర్చుపర్యంతము న్యాస
పఠనవలన ఫలములేదు. ప్రారంభేష్ట, సచర్యాభీష్టులు ఉపదే
శముచేసిన శిష్యులకు అభీష్ట ఉపదేశముచేయువరకు న్యాస
ములు అర్థఫలమునిచ్చును.

37 శ్లో॥ ధ్యాయాం మశ్రిత్యజ్ఞవాం । వింశతంశ్వరం ను స్వరం నచాం । విందమరి స్వకేశాం । సుఖాం చాం ప్రియాం కేంద్రాశ్రిత్యవం॥ అనగా దిగులు, రోగము, దేహాపోషణార్థమైన సంపాదన దుస్సంకల్పములు, కేంద్రకర్మలోని దేవతలకు గానరావు. దేహాపోషణార్థము గావలసినవి అప్రయత్నముగా లభించును. కేవలకర్మలోని సాధకులకు దిగులు, రోగము, దైన్యము, మరణము గలవు. వింశకర్మలోనివారికి రోగము, మరణము లేదు. ప్రయత్నము, భయము, మిథునకర్మ సంతానము గలదు. కేంద్ర దేవకర్మలకు మాధ్యమము వింశకకర్మ యనంబడును. (9 వ నిబంధన చూడుము)

38 విధిష్టులలో త్యాగికామ్యాయనము చేసినవారిని త్రిస్నష్టులని చెప్పబడును. లయ హట మంత్రరాజయోగములలో మంత్రయోగమును, రాజయోగమును త్రిచేతనాకల్పులు గ్రహించిరి. సంకాస్త్రమాది అస్తమయ పర్యంతము న్యాసానుష్ఠానమును త్యజించక ఆచరించుచున్న త్రిస్ఫష్టకు మరల ధరణిలో స్థూలశరీరము గలుగక దేవలోకమున కేవలయాకారము గాని, వ్యంజనత్వము గాని ప్రసన్నముగా గలుగును. జీవుడు ప్రతి సూక్ష్మరూపమున స్థూలశరీరమునందుండును. జీవుడు స్థూలశరీర త్యాగము చేసిన 128 వ యామమున వికారిశరీరము గలవాడై మింటికేగిసి తనకర్మ కొలది స్వర్గమును గాని నరకమును గాని పొందును. స్వర్గ నరకములలో ప్రవేశించిన జీవుడు వృథముగా మరల మర్త్యలోకమున బుట్టుచుండును. త్రిచేతనాకల్ప అనుష్ఠాన ఫలము గలజీవి స్వర్గనరకములకేగక వికారిశరీరముతో వికృతి కేగి వ్యంజనత్వమును తాన్వాంఛ్యయత్వమును

క్రమముగా పొందును. తుదకు ఈశ్వరునియం దైక్యమగును. ష్ట్రాధకార్యాయనము చేసినదాది పుణ్యపాపములు అతిథి అప వాదకులకర్పణచేసి శుద్ధాత్ముడై సదయా దేవత్వముపొందును.

39 శ్రీచేతనాకల్పమువారు సాలిగ్రామములు లోహ శిలా విగ్రహములు పూజించుటకు బదులుగా వెండి, బంగారు తీగలతో చేయబడిన ముముక్షుభావా అక్షరములను న్యాసమంత్రములతో పూజింతురు. దిక్షస్థులు ఉపయోగించు దేవతాస్థానములు (పూజా మంత్రములు) [illegible] మొదలగు వాటిలో దేవతలు [illegible]కార్యము చేసినటులను, [illegible]ములు జరిగించినటులను, వాహనము [illegible]చినటులను, ఆయుధ వాహనాలంకారములు ధరించినటులను చెప్పబడియుండలేదు.

40 యక్షగంధర్వులను గలిసిన దైవతలను, ప్రశస్తులన స్తుతింపబడిన గానములు (గాన, దైవతులు [illegible]) ను మన సృష్టిలో చేరిన అనిమిష, అనూహన, విద్యాధర, విభావ, కింపురుష, యక్షగంధర్వులును. దేవతలును, వికృశరీరులై (నరులవలె) కరద్వయము, చరణద్వయము, ఏకముఖము గలిగి నూమాత్రపుడై (అనాకారులు లేరు) అతిసూక్ష్మరూపములను, మహాకాయములను పొందగల కామరూపశక్తి గలిగి యుండిరి. గాని దైవతులుమాత్రము తమకర్మసూత్రమును [illegible]ముగా ఏర్పరచుకొని, తమ విక్రశరీరమును లింగదేహముగా నుపయోగపరచి, ఇహమున తాము స్థూలకాయములతో బుట్ట దలంచుదు. గాని దైవతులలోను, అనిమిషాది దేవతులలోను స్త్రీ పురుష భేదమున్నటుల యోగదృష్టిగల ప్రమోఘానులు చెప్పుచుండిరి. స్థూలశరీర త్యాగముచేసిన 17-వ దినమున

జీవుడు యమలోకమందు గాని, కేకయలోకమందుగాని ప్రవేశించును. జీవుడు ఇహమున స్థూలశరీరములో వున్న కాలమునకు 32 రెట్లు ఎక్కువకాలము యమలోకమం దుండును. 15000 సంవత్సరములు కేకయరూపముతోను, 15 లక్షలసంవత్సరములు వ్యంజనరూపముతోను జీవుడుండునని ముకులబుద్ధిప్రాయము. స్త్రీ జీవుడు ఇహపరములందు తరుచు స్త్రీరూపముతోను, పురుషజీవుడు తరుచు పురుషరూపముతోను జన్మించునని సిద్ధాంతము. న్యాసానుష్ఠానము లేని (అభిజ్ఞులవ ఉపదేశము లేని) మర్త్యులకు కేకయ వ్యంజనత్వములును, తద్వారా ముక్తియును కలుగును. (దా. వివిక్తత్వం సాధ్యసో క్షతాం । న్యాసం విద్వానాం సుఘటనాం.) న్యాసానుష్ఠానము గలుగువారు కీడీ ఇహజన్మ లున్నవని తెలియుచున్నది. (దేవదానవులలో బహుశరీరధారణములు గలవారు లేరని చేతనాకల్పము చెప్పుచున్నది.)

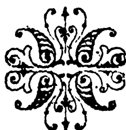
శిష్యవాక్యము—శర్మావ్యాసప్రియవ్రత శ్రీచేతనాకల్ప సమాజములోన్ని విశేషులందరును తమశక్తికొలది న్యాసములను ముద్రాపణచేసి ఇతఃపూర్వమే యమును ముముక్షుభావను అభివృద్ధిచేయవలెను.

[redacted] న్యాసము॥ విధూనాజనాం వివారం చెందిప్రి
కోగప్రిమాం ప్రాప్యతే నూశ్నపార్శ్వ్యం । ప్రస్తుతాభ్యాంపిప్రి
యా నూశ్నాం । నెరణంశాం తేంతనం గ్రివత్వాభ్యాంస్చ
తయామివం రమత్యేనాం । తస్యూనాశ్నాద్వి । రప్రిసరసాంత్స్వ
రితాభ్యాం కర్షతాద్వాదం రసేంతనం । నురీరనాం రమత్యో
పిప్రియా ద్వాదం నుతాంసేంతనం దదస్యాం దదస్యా॥

న్యాసాన్నాయమ్॥ సితం న్యతాం న్యక్షుం కపుభతాం, ష్వయం రాక్షసాం, ఘ్యానం దిగ్గతాం ద్యునం। ఘృణం కిమితవాం, మిశ్వం గ్రిత్వం పిరియాం। న్యాస్తం క్రాంచకాం, జనం స్వతిలవాం। నిందిగం సాంధ్యాంగయం ఫ్రాణిమ్యం సత్కృనీం ప్రియాం, దపస్యాం దదశ్యః॥

న్యాసములను పఠించుటవలన రోగములు నశించును. భయము పోవును. ఆయుర్వృద్ధి అగును. అపమృత్యువు తప్పును. శత్రువులు మిత్రులగుదురు. ఐశ్వర్యము, ఆనందము, తేజస్సు, భక్తి, జ్ఞానము గలుగును. (శాంతొప్యుయనము చేయించి గండరా న్యాసముతో 9 రోజులు తీర్థమిచ్చినయెడల, సర్వవిషములగు గ్రహబాధలు తగ్గును.)

క॥ ఈ రేడుజగంబుల నె
వ్వారు సృజించిరో వ మముఝ భాషను వేసం
బారూఢిని లిఖియించిరో
వారి సుమన సుందరులను భక్తిని గొల్తున్॥

10410